

AVIZ
**referitor la propunerea legislativă pentru completarea art.7
din Legea nr.273/2004 privind regimul juridic al adopției**

Analizând **propunerea legislativă pentru completarea art.7 din Legea nr.273/2004 privind regimul juridic al adopției**, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B499 din 19.09.2007,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare completarea art.7 din Legea nr.273/2004 privind regimul juridic al adopției, prin introducerea alin.(2¹), urmărindu-se ca atunci când adoptatorul pierde una sau mai multe din garanțiile sau condițiile necesare adopției, să se admită, prin excepție, adopția internă succesivă de către o altă persoană, dacă noul adoptator conviețuiește împreună cu adoptatorul, are strânse legături cu copilul, iar adopția ulterioară este în interesul superior al copilului.

Propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, împrumutând acest caracter de la legea de bază asupra căreia intervine, iar în aplicarea prevederilor art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Prin adopție, copilul lipsit de părinți sau de o îngrijire corespunzătoare care să-i permită dezvoltarea armonioasă fizică și

intelectuală, este primit în familia adoptatorului, unde urmează a fi crescut ca și un copil firesc al acestuia.

Legea nr.273/2004 definește **adopția**, în cadrul art.1, ca fiind operațiunea juridică prin care se creează **legătura de filiație între adoptator și adoptat**, precum și legături de rudenie între adoptat și rudele adoptatorului.

3. Art.7 din Legea nr.273/2004 privind regimul juridic al adopției consacră, în cadrul alin.(1), principiul potrivit căruia **copilul nu poate fi adoptat de mai mulți adoptatori nici simultan, nici succesiv**, iar în cadrul alin.(2) prevede și o excepție referitoare la adoptatorii care sunt soți, în baza căreia pot fi încuviințate adopția simultană sau adopții succesive.

Rațiunea reglementării acestei derogări, este una foarte simplă, aceea de a permite **dezvoltarea copilului în cadrul unei familii**, în conformitate cu prevederile art.48 alin.(1) din Constituția României, republicată, **familia** întemeindu-se, în primul rând, pe **căsătoria** liber consimțită între soți. De altfel, în cursul procedurii adopției, trebuie respectate, în mod obligatoriu, principiile înscrise în art.2 din Legea nr.273/2004 privind regimul juridic al adopției, la lit.b), fiind cuprins **principiul creșterii și educării copilului într-un mediu familial**.

4. În situația în care cel care dorește să adopte nu mai îndeplinește condiția capacității depline de exercițiu, prevăzută la art.9 din Legea nr.273/2004 sau **garanțiile morale și condițiile materiale** necesare dezvoltării depline și armonioase a personalității copilului, la care face referire art.10 și care sunt atestate de către autoritățile competente, adopția nu mai poate fi încuviințată.

Pentru această ipoteză, invocându-se principiul interesului superior al copilului și motivul existenței unor strânse legături cu copilul, inițiatorul a propus ca persoana care **conviețuiește** cu adoptatorul (cel care dorea să adopte), să îi preia locul în cadrul procedurii adopției, prin intermediul unei proceduri impropriu denumite adopție internă succesivă.

Așa cum am arătat, Legea nr.273/2004 - lege cadru în materie - prevede în mod expres în art.7 alin.(2), că pot fi încuviințate adopția simultană sau **adopții succesive**, într-un singur caz, acela în care **adoptatorii sunt soț și soție**.

De altfel, legea română este în deplină concordanță cu angajamentele internaționale asumate de țara noastră drept consecință a aderării, prin Legea nr.15/1993, la **Convenția europeană în materia adopției de copii, încheiată la Strasbourg, la 24 aprilie 1967** care, în **art.6 par.1**, prevede că *legislația națională nu poate permite adopția unui copil decât de două persoane unite prin căsătorie, fie că adoptă simultan, fie succesiv, sau de către un singur adoptator.*

5. Având în vedere considerentele expuse, acea persoană care conviețuiește cu adoptatorul nu poate adopta un copil, indiferent de legăturile care sunt stabilite cu acesta din urmă, decât **dacă începe o nouă procedură de adopție și îndeplinește el însuși toate condițiile și garanțiile morale cerute de lege pentru adopta**, cu atât mai mult cu cât, potrivit art.25 alin.(1) din Legea nr.273/2004, *adopția nu poate fi încuviințată ... decât după ce copilul a fost încredințat pentru o perioadă de 90 de zile persoanei sau familiei care dorește să adopte, astfel încât instanța să poată aprecia, în mod rațional, asupra relațiilor de familie care s-ar stabili dacă adopția ar fi încuviințată.*

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București
Nr. 1418/15.10.2007.